

Sygn. akt II KK 85/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 kwietnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Włodzimierz Wróbel (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Andrzej Ryński

SSN Eugeniusz Wildowicz

Protokolant Marta Brylińska

w sprawie **P. K.**,

ukaranego z art. 121 § 2 k.w.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 23 kwietnia 2015 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść ukaranego

od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w W.

z dnia 4 lutego 2014 r., sygn. akt III W [...],

**uchyla zaskarżony wyrok w części dotyczącej orzeczenia o
karze i w tym zakresie sprawę przekazuje Sądowi
Rejonowemu w W. do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w W. z dnia 4 lutego 2014 r. (sygn. akt III W [...]) P. K. został uznany winnym wykroczenia z art. 121 § 2 k.w. i wymierzono mu za nie karę 2 miesięcy ograniczenia wolności w postaci obowiązku wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie.

Wyrok ten uprawomocnił się bez zaskarżenia.

Od powyższego orzeczenia kasację na podstawie art. 110 § 1 Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia (k.p.s.w.) wniósł Prokurator Generalny, zarzucając temu rozstrzygnięciu rażące i mające istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie prawa materialnego, to jest art. 20 § 1 k.w., polegające na wymierzeniu obwinionemu za popełnienie wykroczenia z art. 121 § 2 k.w., na podstawie powołanego przepisu, kary 2 miesięcy ograniczenia wolności w postaci obowiązku wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie, pomimo tego, że w świetle art. 20 § 1 k.w. kara ograniczenia wolności wymierzona za wykroczenie trwa 1 miesiąc.

Podnosząc powyższy zarzut, Prokurator Generalny wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w W.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja Prokuratora Generalnego jest zasadna w stopniu oczywistym.

Zgodnie z art. 20 § 1 k.w. kara ograniczenia wolności trwa 1 miesiąc. Niewątpliwie rażącym naruszeniem tego przepisu jest orzeczenie tej kary w wymiarze przekraczającym jej rozmiar określony w Kodeksie wykroczeń.

W ponownym postępowaniu, sąd uznając, że zachodzą podstawy do orzeczenia kary ograniczenia wolności wymierzy ją z zachowaniem ustawowych granic tej kary określonych w art. 20 § 1 Kodeksu wykroczeń

Wobec powyższego, należało orzec jak w sentencji.